

مجلس شب

(مثنوی)

بزن ساقی آتش به ساغر، به جانم
مُغَنّی بزن سازِ چشمان یاران
بمان ساقی امشب که تا بامدادان
مغنی ز سازت بسوزد جهانم
بزن باده دنیا، گذر کن بدین سان
گهی در دلم شوق یاران نشاندی
گهی از بهشت و لقا وعده دادی
چنان زرق و برقت به دل برنشسته
چه بود امشب ای ساقی اندر صُراحی
مغنی بخوان پر شرر نغمه ها را
برانم ز دل تا به خاطر بیارم
ببار ای جهان آفرین بر جهانم
که فردا سحر ساقی از ما جدا شد،
نشیند به دل گردِ دیرِ زمانه
که دنیا همه سرد و سر در گمانم
که ما را خزان کرد و خود در بهاران
سخن ها برآریم ز قاصد، ز باران
ز سوزش بسازم دوباره روانم
که عمرم همه بر تو دادم چه آسان!
ولی وصلشان را به طوفان بدادی
ولی بر دلم بس قساوت نشاندی
که آن وعده ی خوش ز خاطر برسته
که نیرنگ دنیا عیان شد به آهی
ز سوزش برانم ز دل کهنه ها را
که افسوس غفلت ز چشمم بیارم
که خوش چشمِ یاران، نگیرد توانم
مغنی ز ما رفت و دنیا به پا شد،
مگر سویت آییم بسی شادمانه